

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۲/۰۶/۰۱

محمد معصوم هوتک

د میرویس نیکه په نامه وهل سوی سیکه

په دې شپو ورځو کې د یوې ډېر ناروغۍ له اسیته د ویبپاڼو له قلمي بهیر څخه لیرې پاته سوی یم. که مې کله کله ځینو سایټو ته سر ور ښکاره کړی هم وي او له ځینو "تشریح طلب" مطالبو سره مخامخ سوی هم یم، په ځان کې مې د څه لیکلو حوصله نه ده موندلې. هیله ده دوستان مې ددې نسبتاً اوږده غیابت له امله وبخښي.

ددې اوسنۍ لیکنې هڅوونکی عامل د ښاغلي جهاني صاحب هغه مقاله ده چې د "علل افسانه نگاری در تاریخ افغانستان" تر سرلیک لاندې مې په آریانا افغانستان ویبپاڼه کې ولوستله. دا مقاله چې په تاریخ کې د "افسانه نگاری" پر مهمه موضوع ښه د خوند خبرې لري، دغه راز د راتلونکو زلمیو څېړونکو له پاره د لارښوونې ښه مغز نه پانگه هم لري. زه په پرنسیپ کې ددغې مقالې له محتویاتو سره موافق یم خو د افسانه نگاری په مثالو کې د میرویس نیکه په نامه د وهل سوی سیکې په باب د لیکوال د استنتاجونو په منلو کې ستونزې لرم.

د مقالې لیکوال د میر محمد صدیق فرهنگ د "افغانستان در پنج قرن اخیر" له ۷۳ مخ څخه یو نقل قول را اخیستی دی چې په هغه کې ئې د جوناس هانوي له خولې د میرویس نیکه په نامه د وهل سوی سیکې یادونه او د سکې پر مخ د راغلي بیت د انګلیسي ترجمې خبره راغلي ده. ارواښاد فرهنگ د هانوي ددغې یادونې تایید د مرحوم استاد خلیل الله خان خلیلی په یوه لیکنه کې موندلی دی او کښلې ئې دي چې " ... مضمون بیت به زبان فارسی تا این اواخر مجهول بود تا اینکه استاد خلیل الله خلیلی مضمونی را در مجله ژوندون به حواله آثار تاریخ نویسان عراق نشر کرد که مضمون فارسی بیت مذکور را چنین بیان میکرد:

سکه زد بر درهم دارالقرار قندهار
خان عادل شاه عالم میرویس نامدار."

ښاغلي جهاني صاحب د هانوي په کتاب کې د نورو افسانوي روایتو پر بنسټ د میرویس نیکه ددغې سکې په باب هم شک ښوولی او د شک تاداو ئې پر دې خبره درولی دی چې ولې استاد خلیلی ددغه مهم سند عکس نه وو اخیستی او ولې د افغانستان حکومت په دغه تاریخي مسئله کې هیڅ اقدام و نه کړ. ددې پر څنگ ئې د فرهنگ د کتاب له دې جملې څخه چې " ... که مضمون فارسی بیت مذکور را چنین بیان میکرد"، داسې نتیجه اخیستی ده چې " ... اشکار میگرد که این بیت به کدام لسان دیگر غیر فارسی بوده است و مرحوم خلیلی انرا به زبان شیرین دری ترجمه نموده بود".

د مرحوم فرهنگ پر یوه یکر روایت باندې چې هغه هم نقل النقل دی، دغسې غوڅه نتیجه بنا کول، د محتاطو څېړونکو له خوا کړل کېږي. که مطلب د حقایقو سپنل او څرګندول وای، نو ښاغلي لیکوال ته په کار وه چې د مرحوم فرهنگ ددغه نقل النقل په باب ئې هم څېړنه کړې وای او صحت و سقم ئې ځان ته معلوم کړی وای.

څرنگه چې ما ته ددغې سکې د کشف جریان تر یوې اندازې معلوم دی، غواړم د موضوع د ښه ترا سپینېدو په خاطر خپله څېړنه له درنو لوستونکو سره شریکه کاندم.

زیات و کم پنځوس کاله پخوا مې په کابل کې له ارواښاد عبدالرحیم هاتف څخه واورېدل چې ده ته د عراق په یوه تجارتي سفر کې مرحوم خلیل الله خان خلیلی چې هغه وخت په بغداد کې افغاني سفیر وو، وویل چې د بغداد په یوه متحف (موزیم، د لرغونو آثارو محفظه) کې د میرویس نیکه یوه سیکه سته او دی (خلیلی) په پام کې لري چې د کابل

د پاڼو شمیره: له 1 تر 4

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خیر و لولئ

موزيم ته ئې د انتقال له پاره له خپلو ديپلوماتيکو اړيکو په مرسته اقدام وکړي. هاتف صاحب راته وويل چې ده خليلي ته مشوره ورکړه چې په بغداد کې ددې سېکې د ضايع کېدلو احتمال تر کابل لږ دئ ځکه نو مصلحت به دا وي چې سېکه همدلته خوندي وي او د معرفي له پاره ئې د هيواد په مطبوعاتو کې يو لړ مطالب خپاره سي. هاتف صاحب راته زياته کره چې خليلي وروسته په دې باب يوه ليکنه خپره کړه. هاتف صاحب په دغه ورځ د هوتکي دورې په باب ډېرې نوي خبرې راته وکړې. ما چې په هغه وخت کې مي د زلميتوب کلونه ول او د افغانستان ددغې دورې پر تاريخ مي له مکتبي کتابو پرته نور څه لوستلي نه ول، د هاتف صاحب بيان ته مي په ډېر دقت غور نيولی وو. هاتف صاحب وويل چې ده دا معلومات په افغانستان کې د پولينډ له سفير دمانسويچ له خولې اورېدلي ول او زياته ئې کره چې دمانسويچ څو کاله په ادبياتو پوهنځي کې مدرس وو او له ده سره د شاه محمود هوتک د جنگونو په باب يوه روزنامه وه او ده مور ته ئې ددغې روزنامې له مخې معلومات راكول. هاتف صاحب دا هم وويل چې دغه کتاب په يوناني ژبه وو او تقريباً شپږ اووه سانتي پنډ وو.

ما چې څو کاله وروسته د مسيحي سياح کرو سينسکي يادابنتونه ولوستل، زره ته مي ولوېده چې د هاتف صاحب له خولې ياده سوي روزنامه به غالباً همدا کتاب وو ځکه کروسينسکي خپل يادابنتونه وار د واره په لاتيني ژبه ليکلي ول.

د هاتف صاحب ددغو څرگندونو يادونه ما په ۲۰۰۷ع کال د علامه رشاد مرحوم "د کندهار يادابنتونه" په دوهم ټوک ۱۱۲مخ، ۲۶مه حاشيه کې راوړې ده. هورې مي حافظي غلطي کړې وه او د خليل الله خان خليلي نوموړی مضمون مي د ژوندون مجلې پر ځای په آريانا مجله کې گڼلی دئ او بل مي سېکه د سرو زرو بللې چې په اصل کې د سپينو زرو ده.

خليل الله خليلي ددغې سېکې په باب د ژوندون مجلې د ۱۳۵۳ش کال د جوزا د ۱۱مې گڼې په ۱۹مخ کې د"سېکه ميرويس نيا" تر سرليک لاندې معلومات خپاره کړل. "نيا" د پلرني او مورني نيکه معنا لري (دهخدا) د نياکان کلمه ئې له مشتقاتو څخه ده.

په دې ليکنه کې ئې کينلي دي چې "يازده سال پيش ازین نگارش در بازگشت یکی از سفر های اروپا گذارم ... به بغداد افتاد. هنوز شيخ مورخان بغداد عباس العزاوی دست از قلم بر نداشته و انزوا نگزيده بود.

بياری جناب جنرال قاسم که در ان هنگام سفارت افغانستان را در بغداد داشت، بديدار عزوی شتافتم. استاد علی رعم شکستگی و پيری مرا در میان گنجينه کتابهايش پذيرفت ... وی مرا بمحفظه سکوکش رهنموی کرد و چند سکه را بمن ارائه نمود... دران میان سکه بود از سيم ناب که بنام ميرويس نيا ضرب زده بودند.

بدين آن سکه اندیشه آنکه ميرويس را سکه سلطنت نبوده از خاطر م زایل شد...

بهر حال آن دانشمند بزرگ چهره در پرده خاک نهفت و او را در قبرستان (شونيزيه)کنار يارانش خوابانيدند و ديگر مرا مجال آن نيست که از ان سفر کرده خاموش سجع سکه ميرويس نيا را باز پرسم ولی منت خدايرا گنجينه آثار وی موجود است و اينک آن حقيقت تاريخی را که فراموش کرده بودم و شايد اگر دو سه سال پيش به دوستی گفته بودم او نیز از ياد برده باشد، از کتاب وی استنساخ می نمايم."

دغه "دوست" چې مرحوم خليلي ئې له نامه پرته يادوي، ارواښاد عبدالرحيم هاتف وو.

ارواښاد خليلي ورپسې زياتوي: "... در مجلد پنجم کتاب (العراق بين احتلالين) استاد عزوی در چند صفحه در ضمن حوادث سال های قرن دوازدهم هجری ... در صفحه (۲۰۱) آن کتاب که مطبوع بغداد است و بزبان عربی چنين بيامده: "در تاريخ راشد واضح است که (الامير اويس) در سال ۱۱۱۸ در قندهار ظهور نمود و بر اطراف مستولی شد و سپاهيان صفوی را مقهور کرد و شهر را از امير گرجی باز گرفت بنامش سکه زده و خطبه خوانده شد و در سکه وی اين بيت نوشته بود،

سکه زد بر درهم دارالقرار قندهار

خان عادل شاه عالم ميرويس نامدار

و آنگاه استاد بيت مذکور را بعربی گردانیده.

معلوم است استاد عباس عزوی که خود از محققان بنام است اين بيت را با تفصيلات ديگر از دو جا نقل نموده: اول از سکه خود ميرويس دوم از تاريخ راشد".

تر دي اوږدو اقتباسو وروسته غوره گڼم چې د استاد عباس العزاوي او د هغه د کتاب (العراق بين احتلالين) او دغه راز د "تاريخ راشد" او د هغه د مولف په باب خپل تحقيق هم لوستونکو ته وړاندي کړم.

استاد عباس العزاوي (۱۸۹۰ - ۱۹۷۱ع) چې مرحوم خليلي ئي "شيخ مورخان بغداد" او عربي منابع ئي "المؤرخ الكبير" بولي او بشپړ نوم ئي عباس بن محمد بن تامر بن محمد بن جادر الباييزيد العزاوي دئ، د خپل وخت لوی مورخ او اديب وو. نوموړی د عراق دالعزة قبيلې ته منسوب وو، ځکه ئي له نامه سره العزاوي کيښ. العزاوي د عربو په ډېرو علمي ټولنو کې ئي غړيتوب درلود. پر تورکي او فارسي ژبو ئي بشپړ برلاسی لاره. د خورا ډېرو معتبرو آثارو څښتن وو چې په هغو کې ئي "تاريخ العراق بين الاحتلالين" زيات مشهور او څو پلا چاپ سوی دئ. دا کتاب په نهو ټوکو کې ترتيب سوی دئ او په وروستيو چاپونو کې ئي نوم "موسوعة تاريخ العراق بين احتلالين" دئ. موسوعة په عربي ژبه کې دائره المعارف (Encyclopedia) ته وايي. دا کتاب هم د دائره المعارف حيثيت لري او وروستي چاپونه ئي د "الدار العربية للموسوعات" له خوا خپاره سوي دي.

ددغه کتاب په پنځم ټوکي د "حوادث سنة ۱۱۳۳ هـ - ۱۷۲۰م" تر سرليک لاندې د ميرويس نيکه د پاڅون بيان راغلی دئ. ددغه ټوک له کوم چاپ څخه چې ما (هوټک) استفاده کړې ده د فهرست او اسماء الرجال، اسماء الاماکن په گډون ۴۰۸ مخه دئ او په ۲۳۳مخ کې ئي هغه عبارت سته چې مرحوم خليلي ئي په ژوندون مجله کې دري ژباړه راوړې ده. اصل عبارت داسې دئ:

"و في تاريخ راشد أوضح أن الأمير أويس ظهر سنة ۱۱۱۸ هـ في أنحاء قندهار، و كان استولى على الاطراف و قهر جيش الشاه لمرات،

فانتزع المدينة من أميرها عبد الله خان الغرجي. و ضرب النقود و قرأ الخطبة باسمه. كتب على النقود هذا البيت:

سکه زد بر درهم دار القرار قندهار
خان عادل شاه عالم مير أويس نامدار"

دا بيت په يوه چاپ کې په سره رنگ او په بل چاپ کې په تور رنگ دئ. د دواړو چاپونو پي ډي ايف ئي په گوگل کې سته.

د خليلي په ترجمه کې د "عبدالله خان" نوم نسته خو نوره ژباړه ئي په پوره امانتدارۍ کړې ده. د پورتنې بيت عربي ترجمه ئي العزاوي په دې ډول کښلي ده:

"أي ضرب على الدرهم قندهار ذات القرار الخان العادل سلطان العالم الأمير أويس الذائع الصيت."

د بيت تر ژباړې وروسته د ميرويس د وفات او د "الأمير محمود بن الأمير أويس" بيان په نسبتاً مشرح ډول ليکي چې تر ۲۳۸مخ پوري رسېدلی دئ. ددغه بيان په ترڅ کې د افغان کلمې او د افغانانو په باب لنډه څېړنه هم لري. په دې ډول به نو د بناغلي جهاني صاحب هغه شک ته هم جواب موندل سوی وي چې د پورتنې بيت فارسي ترجمه ئي د مرحوم خليلي گڼلي ده.

عباس العزاوي دغه بيان د تاريخ راشد په حواله کښلی دئ او د تاريخ راشد په باب ئي د کتاب په مقدمه کې د ماخذونو د تشریح په لړ کې داسې کښلي دي:

"من الكتب التاريخية المهمة... و مؤلفه أبو المكارم محمد المعروف ب (راشد). كان شاعراً، و مؤرخاً في التاريخ العثماني. و أبوه من أهل ملاطية. كان من الصدور و يعرف ب (مصطفى الملاطوي) توفي باستنبول سنة ۱۱۴۸ هـ - ۱۷۳۵ م."

ترجمه: ... د تاريخ له مهمو کتابو څخه دئ ... او مؤلف ئي ابوالمکارم محمد دئ چې په راشد سره شهرت لري. دی شاعر او د عثماني تاريخ مورخ وو. پلار ئي د "ملاطيه" اوسېدونکی او له مخورو څخه وو او په "مصطفى الملاطوي" ئي شهرت لاره. په ۱۱۴۸ هـ - ۱۷۳۵م کال په استنبول کې وفات سو.

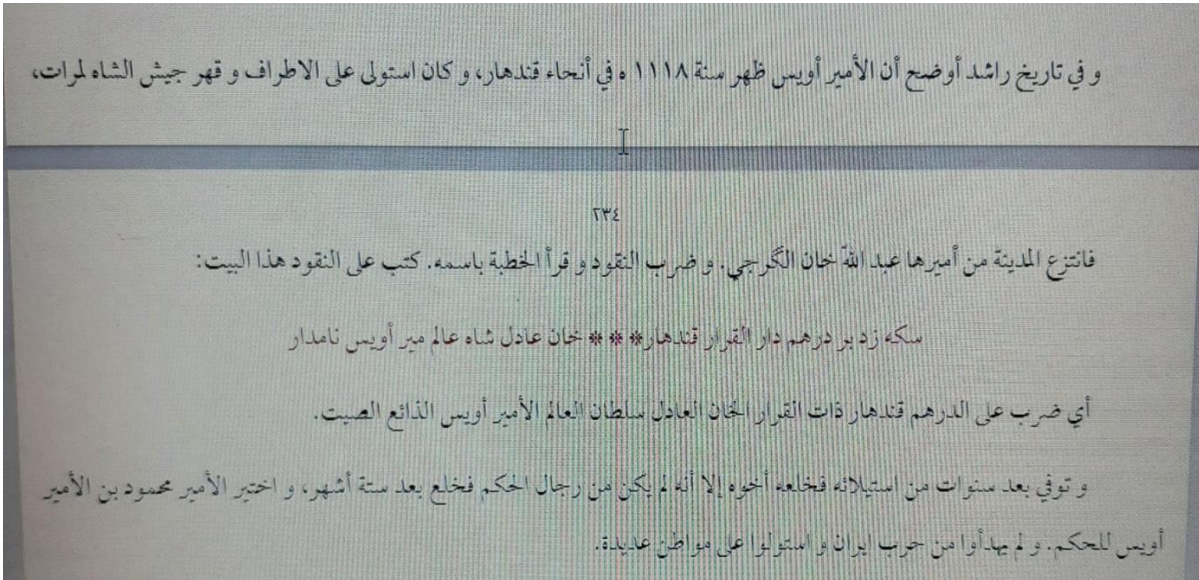
د راشد پلار د ميرويس نيکه د عصر سړی وو .

د تاريخ راشد كتاب ما (هوتک) ونسو موندلای خو مرحوم خليلي پخپله ليکنه کي کينلي دي : " من در جستجوی کتاب تاريخ راشد شدم در کتابخانه موزيم بغداد نسخه ئی ناقص ازین کتاب موجود است که در سال ۱۱۵۳ بزبان ترکی در مطبعه سنگی در قسطنطنیه طبع گردیده و کتابیست فی حد ذاته پرمایه و غنی و مستند که در عصر واقعه تالیف گردیده."

دا کتاب د میرویس نیکه تر وفات ۲۶ کاله او د هوتکو د پاچهی تر رنگېدو درې کاله وروسته چاپ سوی دی. مولف ئی د حوادثو نژدی ناظر وو.

چي خبري سره راغوندي کرم، د میرویس نیکه په نامه د وهل سوي سکی جريان لکه مرحوم خليلي چي هم کينلي دي، له دوو منابعو څخه تر موره رارسېدلی دی چي يوه منبع ئی د العزوي په کلکسیون (محفظه) کي پخپله ساتل سوي سیکه ده او بل ئی د تاريخ راشد ليکل سوی روایت. که د هانوي د تاريخ کمزوري روایتونه يوي خوا ته پرېږدو، د العزوي همدا دوه سندونه د نوموړي سیکي موجودیت د افسانې له حکمه را بېلولای سي. زموږ ځيني منتقدین چي د کومي موضوع په باب معلومات نه لري او پر ځان ئی هم د نور تحقيق ستونزه منلي نه وي، په جرئتمندانه توگه د مسلماتو په باب د افسانو حکم صادروي او دا عادت د خواشیني وړ دی. ما ددغي سیکي په باب خپل یاداشتونه له لوستونکو سره شریک کړل، نور مو خوبنه چي افسانه ئی بولئ که حقایق.

آشاوا - کانادا
 اوله د جون ۲۰۲۲ ع

د تاريخ العراق بين الاحتلالين روايت

په ژوندون مجله کي د مرحوم خليلي ليکنه

د پانپو شميره: له 4 تر 4

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلپیکني د لیکنيزې بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکي په څير و لولئ